

G E H E I M

Agitatie der Eenheidsvakcentrale (EVC) op loongebied.

In een manifest van 2 december v.j. riep de Eenheidsvakcentrale op tot strijd tegen loonsverlaging en vóór inkomstenvermeerdering.

De drie weken later gepubliceerde resolutie van het Partijbestuur der CPN bestreek hetzelfde terrein en vermeldde als eerste twee eisen: Volledige compensatie van de premie AOW en een nieuwe algemene en verplichte loonronde.

Op 2 januari j.l. besloot het Verbondsbestuur der EVC de eis van loonsverhoging nader te preciseren. In de discussie hierover kwam naar voren, dat de EVC niet kon blijven staan bij het stemming maken tegen het SER-rapport.

(Enig tastbaar resultaat heeft deze oproep tot verzet tegen de voorgenomen regeringsmaatregelen ook niet gehad).

De moeilijkheid - zo werd gezegd - lag hierbij echter in de beantwoording van de vraag welke exacte vorm een te stellen looneis moest hebben. Daarbij werd ook het feit betrokken, dat enkele bonden geen consigne van het Verbondsbestuur hadden afgewacht, doch reeds zelfstandig looneisen hadden geformuleerd.

Het Verbondsbestuur nam tenslotte het besluit om 6% loonsverhoging als eis te stellen. Hiervan zou in de bedrijven kunnen worden afgeweken als de meerderheid der arbeiders actie wilde voeren voor een hoger - of eventueel lager - percentage.

Drie der bij de EVC aangesloten vakorganisaties n.l. de Bond van Nederlands Overheidspersoneel (BNOP), de Algemene Bond voor Hout- en Meubileringsindustrie (ABHM) en de Algemene Bond van Transportarbeiders (ABT) hadden kort tevoren reeds een eigen geluid doen horen. Eerstgenoemde gaf bij de intrede van het nieuwe jaar een pamflet uit, waarin voor alle ambtenaren 10% salarisverhoging werd geëist. De ABHM schreef op 22 december aan zijn leden, dat het kader een

- loonsverhoging -

G E H E I M

loonsverhoging van 10% voorstond.

Deze opvatting zou echter niet aan de mede-arbeiders mogen worden opgedrongen; de ABHM zou zich in geval van een loonactie bij de meerderheid moeten aansluiten.

Wat de ABT betreft, verdient het aandacht dat deze bond in een pamflet, gedateerd Amsterdam 17 december 1956, verklaarde zich aan te sluiten bij de door het Onafhankelijk Verbond van Bedrijfsorganisaties (OVB) gestelde eis van minstens vijf gulden duurte-toeslag per week en volledige compensatie AOW voor de havenarbeiders.

In de meergenoemde bijeenkomst van het Verbondsbestuur op 2 januari is de door de ABT gevolgde werkwijze gesanctioneerd en werd samenwerking met het OVB (dat vooral in Rotterdam invloed heeft) in de gegeven situatie als een noodzakelijkheid aangemerkt.

Door deze betuiging van instemming met een door een ander (niet-communistisch) vakverbond gestelde eis voert de EVC een toenaderingstactiek, welke voor haar niet nieuw is. Uiteraard zit hier het streven achter om het na 4 november 1956 verloren terrein te herwinnen.

januari 1957.